

det vistnok nu gaar i Masjer af Tilfælde, at Skipperen møder op med en Del af sit Mandskab, og saa fortæller han, hvorledes det skete, og saa siger Mandstabet blot Ja og Amen, hvad Skipperen har forklaret, er rigtigt. Men som Udkastet er formuleret, vil det let ses, at det kan lede til den Misforstaaelse, at Skipperen, der oven i Kobet kaldes Nekvirent, altsaa bliver en Slags Part i Sagen, skal kunne være til Stede hele Tiden, ogsaa naar Matroserne skulle afgive Forklaring. Det finder jeg er uheldigt; det bør siges, at naar Mandstabet skal afgive Forklaring, bør heller ikke Skipperen kunne paahøre det.

Dermed ere mine Vndringsforslag sær-
dige, men jeg maa maaste endnu sige et Par Ord til Udvalgets Vndringsforslag. Jeg tillader mig at tro, og henstiller til den ærede Ordførers nærmere Overvejelse, om ikke Vndringsforslaget under Nr. 21 beror paa en Misforstaaelse. Den ærede Ordfører henviste til Sølovens § 40, saaledes som den blev vedtagen her i Landstinget ved 3dje Behandling. Der staar ganske rigtigt disse Ord „udenfor dansk Havn“, men han dog vistnok overset, at i § 40 er der Tale om Søforklaringer og her om Søforhør, og der er dog noget urimeligt i at sige, at Dommeren skal optage Forhør i alle Tilfælde, hvor Ulykken er sket udenfor dansk Havn; selvfølgelig skal han ogsaa optage saadant Forhør, naar Ulykken er sket i dansk Havn. Hvorfor saa formulere Lovforslaget saaledes, at det tilsyneladende udelukker det, som i Virkeligheden er en Selvfølge? Derimod, hvor der er Tale om Søforklaringer, er det noget ganske andet. Der paalægger man Skipperen Forpligtelse til at melde sig og aflægge Søforklaring, og det behøver han naturligtvis ikke, naar Ulykken er sket i dansk Havn, for saa ere Autoriteterne til Stede, der kunne paase, at der anstilles fornøden Underøgelse. — Det Forslag, der er stillet af Ordføreren og et andet Medlem af Udvalget under Nr. 22, tillader jeg mig bestemt at fravaade. Jeg anser det for fuldstændig rigtigt og anbefalelsesværdigt, som der staar i Lovudkastet, at der altid, naar der foreligger en Ulykke, saaledes som den er nærmere beskrevet, kommer en Underøgelse frem, ligesom der altid i Ildbrandstilfælde skal finde et Brandforhør Sted; Sagen kan

maaste se ustyldig nok ud ved første Øjeblik, men dog kan Dommeren, naar han kommer nærmere ind i den, maaste se, at den skjuler en Forbrydelse. — Det, som de tvende Medlemmer af Udvalget have foreslaaet, at der straks skal foreligge — for at Underøgelse skal finde Sted — om ikke Sandhulighed, saa dog Mulighed for, at der foreligger en Forbrydelse, kan jeg ikke billige. Det behøver jo slet ikke at foreligge fra første Færd. Tværtimod den, som er styldig i Forbrydelsen, hvad enten det nu er Skipperen eller Reberen, kan have al god Opfordring til at skjule det og give det hele et ustyldigt Udseende, og det er maaste først, naar Forhørsdommeren kommer ind i det, at det viser sig, at der er noget galt paa Færde. Derfor bør der optages Forhør og det, hvad enten Ulykken er sket paa dansk eller ikke dansk Søterritorium. Ogsaa naar en saadan Ulykke rammer et fremmed Skib ude i Kattegattet, udenfor dansk Søterritorium, men Skibet kommer ind til Helsingør f. Eks., mener jeg, at der bør paaligge den danske Politimester en Forpligtelse til at undersøge, hvorledes denne Ulykke er passeret, thi hvem skulde ellers gøre det? Hvis det f. Eks. er et engelsk Skib, vilde det dog være urimeligt at vente, at vedkommende engelske Politiautoriteter skulde give sig til at undersøge denne Sag. Naar vedkommende Skib, som har lidt Skade, kommer ind til dansk Havn, er det rimeligt, at der der finder en Underøgelse Sted, om der i Forbindelse med denne Søulykke er sket noget, som bør paatales eller i ethvert Tilfælde oplyses.

Hermed skal jeg slutte.

P. G. C. Jensen: De af Udvalget stillede Vndringer kan jeg i det hele slutte mig til; der er kun et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre. Jeg er ligesom den ærede sidste Taler ikke enig med Udvalget i Vndringsforslaget under Nr. 4 om, at Ordene „uden for Retten“ skulle udgaa i 2det Stykke, Linie 8. Denne Bestemmelse i Forslaget er optagen efter Sø- og Handelsretsloven i København; den er heldig her i København, og jeg tror ogsaa, at den vil være det uden for København. Det er blevet bemærket af den ærede Ordfører, at det undertiden sker i Provinserne,